

Fővárosi ügyek.

A halál-sorompók.

Nemrég történt, hogy a halál-sorompó egyik bakterét, akit azzal vádoltak, hogy az ő mulasztása folytán gázolt el a vasut egy omnibuszt, amelyben többen ültek és mindnyájan az államvasut egyik mozdonyának áldozatául estek, fölmentette a budapesti kir. büntető törvényszék. Jól tette. Nem a sorompó-bakterek itt a hibások, hanem azok, akik hivatva lennének a halál-sorompókat megszüntetni és dacára a közönség hangos panaszának, dacára a sok emberéletnek, melyet ezek a sorompók áldozatul szednek, a helyzetet még nem változtatják.

Rettenetes helyzet ez. A város kellő közepét, épen úgy mint 40 évvel ezelőtt, a közlekedő vasutak sinei és sorompói zárják el naponkint legalább 8—10 órán át. A közlekedést teljesen megszüntetik egy fél napon át, megtörtént, hogy tűzoltók siettek e vidékre, azonban két ellenkező irányból jövő óriási hosszú tehervonat közlekedése miatt ott vesztegeltek a leeresztett sorompó előtt és az alatt a ház a tűzveszedelem martalékává esett. Az még kedvező eset, mikor a sorompók el vannak zárva, de megtörténik gyakran az is, hogy a sorompó elromlik és nyílt átjárónál közlekednek mozdonyok és vonatok, ilyenkor halálos veszedelem fenyeget mindenkit, aki erre jár. Egy ilyen rémeset történt velem a mult év utolsó napjában.

Ebéd után kikocsiztam az Erzsébet királyné-utra. Három óra tájban Sáska István 645. sz. egylovas bérkocsiján jöttem vissza *Havas Samu* budapesti műszernagykereskedő társaságában. Az Erzsébet királyné-utra vezető sorompó nyitva volt és Sáska István bérkocsis — miután a sorompó előtti épületek és kerítés a sinekre való kilátást elzárják — nem vette észre az épen neki háttal fordulva, vörös zászlójelzőt tartó őrt, bátran tovább hajtott. Alig ért a ló feje közel a sinekhez, ebben a pillanatban robogott el egy Kőbányáról jövő gőzmozdony és ha a kocsis kellő lélekjelenettel vissza nem rántja a lovat, mi a kocsiban ülők, a kocsissal együtt elveszünk. A ló feje a mozdonytól alig volt néhány centiméternyire. Ezen jelenetnek több tanuja is volt. Nem vizsgálhatom azt, hogy vajon az ott álló, vörös zászlót tartó őrt teljesítette-e a kötelességét vagy sem, tény az, hogy nyitott sorompónál, melynél nagyobb óvintézkedés nem történt, egy mozdony robogott el, a járókelők életét veszélyeztetve.

Mint hogy ez a rettenetes állapot már a közel multban is sok vért és emberéletet kívánt áldozatul; mint hogy ez a közveszélyes, szörnyű és minden emberiességet nélkülöző állapot tovább így fenn nem tartható; mint hogy a székesfőváros fejlődése és a közlekedésnek gyarapodása a sorompóknak 40 év előtti helyzetéből való átalakítását most már sürgősen követeli: miért nem intézkedik a MÁV. igazgatósága a nagy közérdek szempontjából és miért nem siet a kereskedelmi minisztériumnak mindezeket a körülményeket sürgősen tudomására hozni olyan értelmű intézkedések megtételével, mikkel ez a közveszélyes helyzet megszűnjék? Ezt pedig akár aluljáróval, akár felüljáróval, vagy pedig a forgalomnak a körvasutra való átterelésével könnyű volna elérni.

Ezt a helyzetet így tovább tűrni nem szabad. A balesetekből kifolyólag nem a bakter a hibás. Tud erről az igazgatóság és miniszter is, az ügyészség figyelmét pedig felhívjuk, hogy a fokozatos felelősség elve alapján terjessze ki vádját jövőben előforduló baleseteknél esetleges gondatlanság okozta emberölés miatt a felettes hatóságokra is. Elég gyakori és hangos panasz-

ban tört ki a városi közgyűlés, a polgármester, a megtartott népgyűlések és a sajtó. Erről tudomásuk van az illetékes hatóságoknak. Pedig ezt az egész közveszélyes helyzetet a legkönnyebben meg lehet szüntetni, ha már aluljárót vagy felüljárót az államvasutak vagy a miniszter költségnek tartanak, vigyék át az egész közlekedést a körvasutakra.

Egyébiránt az államvasutak vezetősége találja meg a megoldás módját, de találja meg egyúttal sürgösségének lehetőségét is, mert a halál-sorompók mielőbbi eltávolítása nemcsak elsőrendű kötelesség, hanem a legszentebb és leg-sürgösebb közérdek.

Dr Perl Soma.